

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/123/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8312214175
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8312214175.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Zlatory Simkovej v právnej veci navrhovateľky D. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. nad I. XXX, práv. zast. JUDr. Petrom Gdovinom, advokátom, AK Námestie slobody 12, Humenné, proti odporcovi U. O., bytom M., X. XXXX/X, práv. zast. JUDr. Jozefom Chudom, advokátom, AK kpt. Nálepku 8, Michalovce, o zvýšenie výživného pre plnoleté dieťa, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 15P/354/2012-41 zo dňa 08.11.2012 takto jednodhlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu 1. stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zmenil rozsudok Okresného súdu v Humennom sp. zn. 22P/112/2010-67 zo dňa 17.01.2011 tak, že zvyšuje výživné zo strany otca pre D. O., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy 115,- Eur na sumu 200,- Eur mesačne vždy do 25. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Dopĺňacím rozsudkom súd prvého stupňa doplnil rozsudok o ďalší výrok s tým, že návrh matky na zvýšenie výživného za čas od 01.10.2012 do právoplatnosti rozsudku zamieta.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil právne ust. § 62 ods.1, 3 Zákona o rodine, § 65 ods.3, § 75 ods.1 a § 78 ods.1 Zákona o rodine, výrok o trovách konania ust. § 142 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.).

V prejednávanej veci mal súd prvého stupňa za preukázané, že naposledy bolo o výživnom v prospech navrhovateľky rozhodované v konaní 22P/112/2010, keď rozsudkom zo dňa 17.01.2011 bola výška výživného zo strany odporcu ako jej otca stanovená vo výške 115,- Eur mesačne s účinnosťou od 15.11.2010. V tom čase bol jeho príjem cca 300,- Eur mesačne a k nemu dostával diéty v sume cca 800,- Eur mesačne. Už v tom čase žil v spoločnej domácnosti so svojou družkou a ich maloletou dcérou X.. Od tejto úpravy výživného nastala najmä v živote navrhovateľky výrazná zmena pomerov - začala študovať na vysokej škole a jej náklady na štúdium sú značné, neporovnateľne vyššie ako v dobe stredoškolského štúdia. Len školné u nej predstavuje 580,- Eur na jeden akademický rok. Okrem toho v súvislosti so štúdiom mala ďalšie jednorazové výdavky z titulu zápisného, nákupu učebníc, poplatok za študijný preukaz v celkovej výške 125,- Eur. Každý mesiac má pravidelné opakujúce sa výdavky na stravovanie, cestovanie na trase Hažín nad Cirochou - Michalovce a späť, užívanie internetu, nákup ošatenia a

hygienických potrieb, ako aj zaplatenie užívaného lieku, v celkovej výške cca 160,- Eur mesačne. Príjem matky navrhovateľky, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, sa od poslednej úpravy výživného nezmenil a je na úrovni 400,- Eur mesačne. Výdavky spojené s bývaním navrhovateľka zdokladovala vo výške 285,- Eur mesačne; tieto hradí jej matka zo svojho príjmu a naďalej sa osobne stará aj o maloletého syna, ktorý začal študovať v 1. ročníku na strednej škole. Otec navrhovateľky sa síce od poslednej úpravy výživného oženil, ale nepribudla mu žiadna ďalšia vyživovacia povinnosť. Zmena nastala v tom, že jeho mal. dcéra X. dovŕšila tri roky a bude zrejme navštevovať materskú školu, kde by mali byť náklady približne 20,- Eur mesačne. Túto skutočnosť však odporca súdu nezdokladoval. Jeho manželke končí poberanie rodičovského príspevku a aj keď sa od októbra 2012 zaevidovala na príslušnom úrade práce ako nezamestnaná, táto skutočnosť sa zatiaľ neprejavila v ich životnom štandarde; prípadným umiestnením mal. X. v materskej škole sa zvýšia predpoklady manželky odporcu na zamestnanie, a teda na zvýšenie príjmu do rodiny. Odporcov príjem sa za posledné dva roky mierne zvýšil, a to pri základnom plate o cca 120,- Eur (z 300,- Eur na 420,- Eur) a pri diétach o cca 17,- Eur. Súd za jeho príjem považuje aj poskytované diéty, ktoré sú súčasťou jeho celkovej mzdy, pričom rozpis ich použitia považuje za značne neobjektívny a nadhodnotený. Pri určovaní novej výšky výživného súd vychádzal z jeho priemerného mesačného príjmu 1 237,- Eur. V porovnaní s príjmovou situáciou matky navrhovateľky, u ktorej ako plnoletá dcéra býva, sú celkové príjmové pomery odporcu ako výživou povinného otca trojnásobne vyššie. Z uvedeného dôvodu súd považuje navrhovateľkou požadované zvýšenie výživného zo 115,- Eur mesačne na 200,- Eur mesačne za primerané, pretože v konaní bola preukázaná výrazná zmena pomerov na strane výdavkov navrhovateľky, ako aj dostatočné možnosti a schopnosti odporcu. Nejedná sa o akúkoľvek zmenu na strane navrhovateľky ako plnoletého nezaopatreného dieťaťa, ale o takú zmenu, ktorá má význam pre záver, že výživné stanovené v predchádzajúcom rozhodnutí nezodpovedá zmenenej situácii tak na strane osoby k výžive povinnej, ako aj na strane osoby k výžive oprávnenej. Jej potreby súd prvého stupňa hodnotil ako odôvodnené, ktoré vznikli v súvislosti s jej novou situáciou v porovnaní s tou, z ktorej sa vychádzalo pri úprave predchádzajúcej. Súd prihliadol aj na jednorazový príjem navrhovateľky z dôvodu vyplatenej životnej poisťky v sume 720,- Eur, ktorú jej platil odporca; uvedenou čiastkou navrhovateľka môže financovať získanie vodičského oprávnenia, o ktoré má záujem, ale mohla ňou financovať aj jednorazové platby v súvislosti s vysokoškolským štúdiom, t.j. zápisné a školné, a to výlučne v prvom ročníku štúdia. Takéto poplatky však bude musieť uhrádzať počas celej doby štúdia.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Navrhovateľka bola v konaní úspešná, ale vzhľadom k tomu, že si náhradu trov konania neuplatňovala a odporca na náhradu trov konania nemá právo, súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

Dopíňacím rozsudkom č.k. 15P/354/2012-59 zo dňa 03.06.2013 potom čo vrátil odvolací súd uznesením č.k. 5Co/13/2013-57 zo dňa 03.03.2013 vec na rozhodnutie o celom predmete konania z dôvodu, že vo zvyšku návrhu, tak ako žiadala navrhovateľka, teda úhradu výživného s účinnosťou od 01.10.2012 vždy vopred súd prvého stupňa nerozhodol, tento doplnil výrok. Doplnenie odôvodnil ust. § 166 ods.1,2 O.s.p. a tým, že v predmetnom rozsudku nerozhodol o návrhu matky na zvýšenie výživného za čas od 01.01.2012 do právoplatnosti rozsudku a výživné zo strany otca pre mal. D. zvýšil zo sumy 115,- eur na sumu 200,- eur mesačne s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku, preto bolo potrebné dopíňacím rozsudkom návrh matky na zvýšenie výživného za čas od 01.10.2012 do právoplatnosti rozsudku zamietnuť.

Dopíňací rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.06.2013, odvolanie zo strany účastníkov proti nemu nebolo podané, preto nie je predmetom preskúmania odvolacím súdom.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa č.k. 15P/354/2012-41 zo dňa 08.11.2012 podal včas odvolanie odporca. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietnuť a žiadnemu z účastníkov nepriznať právo na náhradu trov konania.

Právne odôvodnil svoje odvolanie ust. § 205 ods.2 písm.d/f/ O.s.p. s tým, že podľa jeho názoru je rozhodnutie súdu prvého stupňa na základe ktorého vyhovel návrhu navrhovateľky na zvýšenie výživného v celom rozsahu nesprávne a s týmto odporca nesúhlasí. Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania nesprávne zistil skutkový stav a tiež danú vec nesprávne právne posúdil. Priznanie výživného v sume 200,- Eur prvostupňový súd nedostatočne odôvodnil a len samotné poukázanie súdu, že túto sumu výživného považuje za primeranú je nedostatočné. Vykonané dokazovanie a navrhovateľkou uvádzané výdavky neboli v konaní tak preukázané, aby mohli byť dostatočným podkladom pre rozhodnutie súdu o priznanie výživného v sume 200,- Eur. Navrhovateľka nepreukázala, aby od poslednej úpravy výživného nastala v jej živote tak významná zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného zo sumy 115,- Eur mesačne na sumu 200,- Eur mesačne. Len samotná skutočnosť, že navrhovateľka študuje na vysokej škole nepostačuje. Taktiež je podľa odporcu nesprávny aj záver súdu prvého stupňa, keď konštatuje, že u odporcu sú dostatočné možnosti a schopnosti na platenie tak vysokého výživného. Priznanie výživného pre navrhovateľku v sume 200,- Eur mesačne znamená pre odporcu, že po splnení si vyživovacích povinností na svoje tri deti, na mal. T. v sume 110,- Eur, na mal. X. v sume 90,- Eur a pre navrhovateľku v sume 200,- Eur a po zaplatení nájomného a inkasa v sume cca 400,- Eur by odporcovi zostala z jeho celkového príjmu suma cca 400,- Eur. Z tejto sumy by mal odporca zabezpečiť všetky ostatné výdavky, pričom je potrebné zohľadniť, že manželka odporcu je nezamestnaná a tiež je nevyhnutné zohľadniť, že odporca má zvýšené náklady pri pracovných cestách v zahraničí. Zo sumy 400,- Eur mesačne odporca vzhľadom na tieto skutočnosti nie je schopný zabezpečiť ostatné výdavky na stravu, ošatenie, hygienické potreby, telefóny, zvýšené náklady pri pracovných cestách v zahraničí a podobne. Zo strany odporcu bol súdu predložený rozpis diét v zmysle ktorého chce odporca poukázať na to, že pri pracovných cestách v zahraničí, keďže pracuje ako vodič v medzinárodnej nákladnej doprave má zvýšené výdavky na stravu, hygienické potreby, parkoviská, prípadne pokuty a pokuty. Odporca je odkázaný na čerpacie stanice a motoresty, kde sú ceny potravín a služieb podstatne vyššie ako obvykle ceny. Súd prvého stupňa však zvýšené výdavky odporcu pri pracovných cestách neuznal a vychádzal z jeho priemerného mesačného príjmu 1.237,- Eur bez zohľadnenia zvýšených nákladov pri pracovných cestách v zahraničí. S týmto záverom súdu prvého stupňa nemožno zo strany odporcu súhlasiť. Odporca uviedol, že len jedná pokuta v zahraničí znamená značne zníženie príjmu odporcu. Počas priemernej doby odporcu na zahraničných pracovných cestách, ktorá predstavuje 20 dní mesačne sú výdavky odporcu len počas týchto pracovných ciest minimálne 300,- Eur. Odporca tiež poukázal na to, že nárok na diéty má len v prípade vykonávania zahraničných pracovných ciest. Nejedná sa o pravidelnú mzdu. V prípade práceneschopnosti a dovolenky samozrejme nárok na diéty nemá. Taktiež súd prvého stupňa nezohľadnil mesačné náklady na telefón v sume 40,- Eur, ktoré má odporca z dôvodu, že sa prevažnú dobu zdržiava v zahraničí a jediným spôsobom ako môže byť odporca v kontakte so svojou rodinou je práve telefonické spojenie. Majetkové pomery odporcu a jeho manželky sú také, že nevlastnia žiadne nehnuteľnosti, nemajú žiadne finančné úspory a ani hnuiteľné veci vyššej hodnoty. Vlastnia jedine osobné motorové vozidlo DACIA Sandero 4-ročné, ktoré zakúpili na leasing a je nevyhnutné na to, aby mohol odporca dochádzať do práce a tiež z práce. Navrhovateľka vo svojej výpovedi pred prvostupňovým súdom potvrdila, že jej bola vyplatená životná poisťka v sume 720,- Eur, pričom túto poisťku, poisťné jej platil odporca a navrhovateľka uviedla, že predmetnú sumu chce použiť na získanie vodičského oprávnenia. Aj túto skutočnosť súd prvého stupňa nedostatočne zohľadnil pri určení výšky výživného. Výdavky spojené s bývaním navrhovateľka zdokladovala vo výške 285,- Eur k čomu odporca uvádza, že táto suma by mohla byť z obdobia kedy bol navrhovateľke, resp. jej matke vyúčtovaný aj nedoplatok, keďže mesačné náklady na elektrinu v sume 139,92 Eur nezodpovedajú obvyklej výške spotreby elektriny na mesiac na jednu domácnosť. Výška vyživovacej povinnosti určená súdom prvého stupňa zo sumy 115,- Eur na sumu 200,- Eur je podľa odporcu neprimerane vysoká, nezohľadňujúca majetkové pomery, možnosti a schopnosti odporcu.

K odvolaniu odporcu sa vyjadrila navrhovateľka. Navrhla rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Rozsudok súdu prvého stupňa považuje za vecne správny a vydaný na základe správne zisteného skutkového stavu. Stotožňuje sa s názorom súdu, že obaja rodičia majú prispievať na výživu svojho dieťaťa podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Taktiež súhlasí s názorom súdu, že na strane navrhovateľky došlo k výrazným zmenám pomerov. Navrhovateľka začala študovať na vysokej škole. Školné predstavuje 580,- Eur na jeden akademický rok. K ďalším výdavkom navrhovateľky sa samotná navrhovateľka vyjadrila v konaní pred súdom prvého stupňa (zápisné, učebnice, poplatok za študijný preukaz, stravovanie, cestovanie, ošatenie, hygienické potreby, taktiež navrhovateľka užíva lieky). Súd prvého stupňa tiež správne zohľadnil, že na strane odporcu

nedošlo k výraznejším zmenám, ktoré by odôvodňovali nemožnosť platiť novo určené výživné. Naopak príjem odporcu sa od poslednej úpravy výživného zvýšil o 120,- Eur a dokonca pri diétach o ďalších 17 Eur. Odporca uvádza, že platí nájomné a inkaso vo výške 400- Eur mesačne, pričom ako sám tvrdí je nezriedka aj celý mesiac na cestách s kamiónom. No následne sa vo svojom odvolaní vyjadruje, že mesačné náklady na elektrinu, ktoré uviedla navrhovateľka v rámci konania na súde prvého stupňa vo výške 139,92 Eur nezodpovedajú obvyklej výške spotreby elektriny na mesiac na jednu domácnosť. Ďalej tvrdí, že nie je schopný so sumou 400,- Eur, ktorá mu ostane po odpočítaní výdavkov pokryť svoje náklady. Teda samotný odporca uvádza, že nie je schopný vyžiť zo sumy 400,- Eur mesačne. Ako má teda navrhovateľka pokryť náklady zo sumy 110,- Eur mesačne. Nepochopiteľné sú aj tvrdenia odporcu o jeho zvýšených výdavkoch na pracovných cestách, ktoré samozrejme nijako nepodložil. Jeho tvrdenia o výške cien obedov a potravín taktiež ničím nepodložil. Dokonca odporca do týchto výdavkoch zahrnul aj prípadné pokuty, ktoré môže v zahraničí dostať. Odporca sa nemôže odvolávať na prípadné pokuty a odôvodňovať nemožnosť platenia výživné práve pokutami. Má dodržiavať zákon a predpisy cestnej premávky a žiadne pokuty následne nemusí platiť. Tvrdenia, že on a jeho manželka nemajú žiadne finančné úspory, ani hnutelné veci vyššej hodnoty ničím nepodložil. Znova ich možno pokladať len za tvrdenia s úmyslom zaviesť odvolací súd.

Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods.2 O.s.p. s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 12.08.2013 o 16,00 hod. a zistil, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Podľa ust. § 62 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z. - Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ust. § 62 ods.2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa ust. § 65 ods. 3 Zákona o rodine, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa ust. § 75 ods.1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

V zmysle ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka dňa 02.10.2012 podala návrh na Okresný súd Humenné a žiadala zvýšiť výživné pre seba ako dospelé, nezaopatrené dieťa a to zo sumy 115,- Eur mesačne na sumu 200,- Eur mesačne. Žiadala teda zmenu rozsudku Okresného súdu v Humennom č.k. 22P/112/2010-67 zo dňa 17.01.2011. Návrh odôvodnila tým, že od posledného určenia výživného, kedy mala 17 rokov sa pomery na jej strane výrazne zmenili, pretože ukončila stredoškolské štúdium a začala študovať na Vysokej škole zdravotníctva a sociálnej práce sv.Alžbety v Bratislave v dennej forme štúdia. Študuje v Michalovciach, do školy dochádza každý deň a to ju stojí 60,- Eur mesačne. Platí školné 290,- Eur na jeden semester. Musela si nakúpiť študijnú literatúru, celoročný preukaz do knižnice a zabezpečiť

internet, za ktorý mesačne hradí 13,28 Eur. Na drogériu a ošatenie potrebuje mesačne 40,- Eur, na lieky 11,60 Eur mesačne, na stravu minie 60,- Eur mesačne. Žije v spoločnej domácnosti s matkou, ktorej príjem činí 400,- Eur mesačne. Z dokladu SIPO bolo zistené, že matka navrhovateľky O. O. má v M. nad I. XXX náklady spojené s bývaním vo výške 285,81 Eur mesačne, z toho plyn 128,- Eur, elektrina 139,92 Eur, voda 13,25 Eur a rozhlas s televíziou 4,64 Eur. Podľa predloženého dokladu X. X. a.X.. navrhovateľka dňa 19.07.2012 uhradila za študentský preukaz sumu 20,- Eur a dňa 27.08.2012 sumu 380,- Eur, z toho zápisné do školy činí 90,- Eur a školné na semester 290,- Eur.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 08.11.2012 doplnila, že od podania návrhu si zakúpila 4 knihy v celkovej sume 15,- Eur. Obedy si bude kupovať v 2,- až 3,- Eur počas 12 dní v mesiaci, ktoré strávi v Michalovciach, čo predstavuje 36,- Eur mesačne. Navrhovateľke bola vyplatená životná poisťka v sume 720,- Eur, tieto peniaze chce použiť na získanie vodičského oprávnenia.

Otec predložil v konaní mzdový list za obdobie 01/2012 až 08/2012 spolu s prehľadom diét vyplatených za to isté obdobie, podľa ktorých je jeho priemerný čistý príjem cca 400,- Eur. Ako vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy má vysoké náklady, preto podľa neho nie je možné prihliadať na diéty ako jeho príjem. Inak od poslednej úpravy výživného na jeho strane nedošlo k žiadnej zmene, naďalej má vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi T. O., nar. XX.XX.R., v sume XXX,- B. a voči dcére X. O., nar. XX.XX.XXXX. Žije v spoločnej domácnosti v prenajatom byte so svojou manželkou G. O. a mal. dcérou X.. Výška ich mesačných nákladov na bývanie je cca 400,- Eur a zahŕňa nájom, platby za elektrinu, káblovú televíziu a rozhlas. Na stravu majú náklady 300,- Eur mesačne, na hygienické potreby 70,- Eur a na ošatenie 200,- Eur mesačne. Telefónne poplatky predstavujú 40,- Eur na mesiac. Odporca poukázal na to, že nevlastní nijakú nehnuteľnosť a nemá žiadne finančné úspory. Jeho manželka je nezamestnaná a doposiaľ jej nebola poskytnutá nijaká sociálna dávka či príspevok v nezamestnanosti. Všetky uvedené výdavky teda presahujú príjem odporcu a bez pomoci svojich a manželkiných rodičov by situáciu nezvládol.

Podľa mzdového listu za obdobie 01/2012 až 08/2012 odporcov priemerný čistý príjem v spoločnosti Spedgarant, s.r.o. Humenné je vo výške cca 420,- Eur.

Z prehľadu diét vyplatených zamestnancovi za to isté obdobie vyplynulo, že odporca poberal od zamestnávateľa diéty v priemernej sume 816,37 Eur mesačne. Odporca predložil v konaní rozpis diét na 20 dní strávených mesačne v zahraničí s tým, že mesačne minie 846,50 Eur.

Podľa inkasného lístka za september 2012 mesačná platba za elektrinu je vo výške 50,- Eur, za rozhlas a televíziu 4,64 Eur, podľa príjmového dokladu z 28.09.2012 inkaso činí 340,- Eur. Za telefón uhradil odporca spoločnosti Orange Slovensko a.s. sumu 42,- Eur za august 2012.

Na základe Rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné z 05.10.2012 je manželka odporcu od 01.10.2012 zaradená do evidencie uchádzačov o zamestnanie.

Súd prvého stupňa vo veci správne rozhodol a na dôvody uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje i odvolací súd. Súd prvého stupňa sa dôsledne riadil vyššie citovanými ustanoveniami Zákona o rodine. Tento zákon vychádza z fikcie, že dieťa má zo zákona právo na výživu. Explicitne je rodičom uložená povinnosť plniť si túto vyživovaciu povinnosť. Základ vyživovacej povinnosti rodičov k dieťaťu je zakotvený v rámci demonštratívneho výpočtu zložiek rodičovskej zodpovednosti v § 28 ods.1 písm.a/ Zákona o rodine. Každá povinná osoba musí vždy, aj keď na úkor svojho minima zabezpečiť výživu svojho dieťaťa. Dieťaťu je zo zákona priznané právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Dohody o súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť iba v prípade, ak sa zmenia pomery. Musí pritom ísť o podstatnú a závažnú zmenu pomerov, ktorá nie je krátkodobého charakteru.

Odvolací súd má za to, že dôvody uvedené v odvolaní odporcu neobstoja. V danom prípade išlo o podstatnú a závažnú zmenu pomerov na strane navrhovateľky, ktorá nastúpila ako študentka

na vysokú školu. Preto bolo namieste výživné zvýšiť. Navrhovateľka riadne zdokladovala svoje nevyhnutné výdavky, pričom súd prvého stupňa zohľadnil aj jednorazový príjem navrhovateľky z dôvodu vyplatenej životnej poisťky v sume 720,- Eur, ktorú jej platil odporca. Uvedenou čiastkou môže skutočne navrhovateľka financovať získanie vodičského oprávnenia, ale zároveň z dôvodu, že návrh bol doplniacim rozsudkom právoplatne v časti zvýšenia výživného za čas od 01.10.2012 do právoplatnosti rozsudku zamietnutý, navrhovateľka zrejme bude nútená, podľa názoru odvolacieho súdu kompenzovať svoje zvýšené výdavky aj týmto jednorazovým príjmom. Zvýšenie výživného na základe rozsudku súdu prvého stupňa bude totiž pre navrhovateľku konzumovateľne reálne až po právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu.

Výdavky navrhovateľky sú vysoké, pričom príjem odporcu umožňuje aby tieto kompenzoval, tak ako rozhodol súd prvého stupňa. Príjem odporcu sa od poslednej úpravy zvýšil o 120,- Eur a pri diétach o ďalších 17 Eur. Odvolací súd neuveril odporcovi, že na zahraničných pracovných cestách minie až 846,50 Eur, teda viac ako je priemerná výška diéty, ktorú poberá od zamestnávateľa, teda 816,37 Eur mesačne. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že 40 % z vyplatených diét umožňujú aj iné zákonné ustanovenia zahrnúť do zárobku na preukázanie zárobku a príjmu.

Súd prvého stupňa správne rozhodol, preto odvolací súd rozsudok podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože trovy si úspešná navrhovateľka neuplatnila a neúspešný odporca navrhol, aby neboli priznané žiadnemu z účastníkov konania, keďže ide o návrhové konanie (§ 151 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.